

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Criuleni din 17 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013, declarat de inculpatul

Cebotari Anatoli Mihail, născut la 06 octombrie 1970, originar și locuitor al s. Coșnița, r-nul Criuleni, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale;

Termenul de examinare a cauzei
în instanța de fond: 17 octombrie – 17 decembrie 2012,
în instanța de apel: 28 februarie – 24 aprilie 2013,
în instanța de recurs: 23 octombrie 2013 – 15 ianuarie 2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Criuleni din 17 decembrie 2012, Cebotari Anatolie a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, începînd cu 27 septembrie 2012.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 17 mai 2011, orele 17.00, aflîndu-se la domiciliul din s. Coșernița, r-nul Criuleni, inculpatul Cebotari Anatoli, fiind în stare de ebrietate alcoolică, avînd scopul vătămării integrității corporale a concubinei sale, Țurcan Diana, în urma unor relații ostile brusc apărute, i-a aplicat acesteia trei lovituri cu o căldare în regiunea capului, cauzându-i leziuni corporale grave, periculoase pentru viață.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 201/1 alin. (3) lit. a) Cod penal ca violență în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic, comisă de

un membru al familiei asupra altui membru al familiei, care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății.

3. Inculpatul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blîndă.

Apelantul a invocat că nu a avut intenția de a-și bate soția, aceasta la iertat, este bolnav de tuberculoză și a participant la luptele de pe Nistru.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013, apelul a fost respins.

Instanța de apel a reținut că măsura de pedeapsa aplicată inculpatului, este echitabilă. Instanța de fond a avut avantajul audierii părților la proces, inclusiv și a inculpatului și și-a făcut just concluzia de evaluare a gradului de degradare a lui și de categoria și mărimea pedepsei necesare pentru reeducarea și corectarea inculpatului.

Afirmațiile apelantului că este participant la luptele pentru restabilirea integrității teritoriale a RM nu au fost probate, iar instituția împăcării nu este aplicabilă în cazul violenței în familie.

Totodată, aplicarea prevederilor art. 95 alin. (2) Cod penal nu ține de competența instanței de apel.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie recalificate acțiunile în prevederile art. 201¹ alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă mai blîndă.

Recurentul a indicat că instanța de apel nu a luat în vedere căința lui sinceră, autodenunțul, că este participant la luptele de pe Nistru, că în timpul urmăririi penale s-a îmbolnăvit de tuberculoză.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că, împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. **2** și **4** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor infracționale ale ultimului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, pronunțîndu-se argumentat asupra

tuturor motivelor invocate în apelul și recursul ordinar ale inculpatului (*pct. 3 și 5 din decizie*). La stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele au ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2 și 4 din decizie*).

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a estimat circumstanțele cauzei, în special privind pedeapsa aplicată inculpatului.

Însă, în acest sens se reține că, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei, inclusiv în latura pedepsei penale, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este temei de drept din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal.

Pe lângă aceasta, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

Totodată, argumentele specificate în recursul ordinar cu privire la recalificarea acțiunilor inculpatului în prevederile art. 201¹ alin. (2) Cod penal, nu au fost indicate și în apel, adică invocarea lor nu are suport legal (*pct. 3 și 5 din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul inculpatului, că hotărârile atacate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Criuleni din 17 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013, declarat de inculpatul Cebotari Anatoli Mihail, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 29 ianuarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Judecător

Elena Covalenco

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

15 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență :

Președinte
Judecători

Constantin Gurschi,
Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Criuleni din 17 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013, declarat de inculpatul

*Cebotari Anatoli Mihail, născut la
06 octombrie 1970, originar și locuitor al s. Coșnița,
r-nul Criuleni, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale;*

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Criuleni din 17 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2013, declarat de inculpatul Cebotari Anatoli Mihail, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 29 ianuarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco